

Den næste sag på dagsordenen var:

Forhandling om forsvarsministerens redegørelse af 20. april 1977 om anskaffelsen af F-16 flyene til det danske forsvar.

(Redegørelse nr. IV).

Søgaard (S):

Jeg vil gerne indledningsvis sige tak til ministeren for den skriftlige redegørelse, vi har fået angående anskaffelsen af F-16 flyene. Jeg må sige, at netop denne sag har jo haft megen interesse, fra den startede op og indtil i dag, og hvis man skal tage det hele med, så behandler vi faktisk nu denne sag her i folketinget for tredje gang. Det er en procedure, som få andre anskaffelser o. lign. vist har været udsat for, og jeg synes, at med den åbenhed, der har været fra ministerens side omkring anskaffelsen af disse fly, har vi her fået en meget, meget relevant debat omkring hele dette flyproblem. Jeg takker altså for redegørelsen og skal herefter – på baggrund af de bemærkninger, jeg har gjort ved de tidligere debatter – ikke anstille ret mange flere betragtninger omkring dette problem.

Jeg forstår efter denne redegørelse, at der ikke er nogen væsentlige overraskelser i vurderingen af det, man kalder omkostningstillæggene – altså den stigning, der her er lagt op til, og som der ligger et aktstykke på i finansudvalget. Revisionsgruppen har påpeget, at det først og fremmest er medproduktionen i Europa, der har været afgørende for, at flyene bliver lidt dyrere.

Jeg er enig i, at det, man kalder forbedringsomkostningerne, dvs. eventuelle nye ting sat på eller i flyet, må holdes i ave, i den udstrækning det ikke naturligt kan passes ind i de danske fly. I hvert fald må det være sådan, at inden man bevæger sig ind på noget sådant, må man meget nøje analysere, hvad der ligger heri.

Det har været fremhævet i pressen, at flyet skulle lide af en række svagheder. Det må først og fremmest skyldes en misforståelse, idet der er tale om svagheder, der var fremme allerede på det tidspunkt, da flyet blev startet op, og som nu er afhjulpnet. Jeg forstår, at der ikke længere er baggrund for den kritik, der har været fremført omkring det rent tekniske.

Kompensationen på de 58 pct. vil sandsynligvis være opfyldt i slutningen af 1977, siger ministeren. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det så må blive sådan, at vi til den tid i forsvars-

udvalget, finansudvalget eller måske i dette høje ting, hvis man har behov herfor, får en redegørelse under en eller anden form, således at vi kan se, om løftet om en kompensation på 58 pct. er opfyldt.

Til sidst skal jeg understrege, at vi naturligvis i socialdemokratiet er enige i, at disse flyanskaffelser må holdes inden for de fastsatte budgetrammer. Med disse bemærkninger kan jeg endnu en gang takke ministeren for redegørelsen.

Arentoft (FP):

Rent faktisk er denne debat helt overflødig. Folketinget besluttede den 11. juni 1975 at bemyndige forsvarsministeren til at træffe aftaler om anskaffelser af 58 fly til det danske flyvevåben til erstatning for fly, der skal udskiftes omkring 1980. Denne debat kan intet ændre derved, men kan kun blive en masse ordgyderi, der ikke fører til så forfærdelig meget.

Skal man sige noget positivt, så må det være, at debatten har medført, at forsvarsministeren har givet en skriftlig redegørelse den 20. april 1977, som giver et udmærket billede af situationen i dag.

Anledningen til forespørgslen er vel nok den, at visse politiske partier ønsker at fiske i rørt vande på linje med Danmarks radio. Jeg tænker her på onsdag den 6. april i år, hvor radioavisen både kl. 12 og kl. 18.30 som første og største nyhed den pågældende dag nævnte, at den amerikanske rigsrevision i en rapport var nået frem til, at F-16 flyene var behæftet med en række fejl, der gør dem næsten uanvendelige i kamp. Det lød jo alarmerende, men her skete det helt fantastiske, at Christian Winther fra Washington – som normalt jo ikke er særlig positiv over for noget som helst, der er amerikansk – meget klart udtalte, at rapporten var forældet, reelt ikke havde noget på sig og var stærkt overdrevet. Bagefter blev Christian Winthers udtalelser i øvrigt bekræftet af den amerikanske rigsrevision.

I øvrigt var det interessant at se, at tv-avisen samme dags aften, altså den 6. april, havde et interview med kontraadmiral Rodholm, men det fremgik klart af interviewet, at man ikke havde nået at informere kontraadmiralen om Christian Winthers rapport. Det havde nok været en god ting, hvis man havde nået det.

Dementier af de første meddelelser fra den amerikanske rigsrevision har det i øvrigt været